

Erasmus + mobilitás beszámoló

Város: Róma

Intézmény: Saint Louis College of Music

Név: Kuti Laura

Időtartam: 2021/2022 II. félév

Mindig is tudtam, ha egyszer egyetemista leszek, mindenképp ki fogom használni az Erasmus+ lehetőségeit. Alapjában Nyugat-Európa volt a cél, azonban lekéstem a tavaszi jelentkezési időszakot. Zátyoni Ildikó, az LFZE Erasmus koordinátora ajánlotta a római Saint Louis College of Music egyetemet, ahol volt őszi felvételi időszak is, így sikerült jelentkeznem. Magamtól biztos nem találtam volna rá erre az egyetemre, de nem bántam meg. Róma tökéletes hely volt az első külföldi tapasztalatok megszerzéséhez, nagyon közel került a szívemhez.

Ami megjegyzendő, hogy a kommunikáció nagyon könnyedén ment a fogadóintézménnyel. Jelentkezéskor több egyetemmel leveleztem, de volt, aki 2 hónapra rá válaszolt, ami megnehezítette az információk időben megszerzését.

A szálláskeresés mindig stresszes számomra, nem mertem előre foglalni és pénzt küldeni látatlanban. Mi van, ha átverés? A fogadósuli küldött egy jó jegyzetet, hogy milyen oldalakat ajánlanak stb. De sajnos a diákoknak szánt szálláskínáló honlapokon fenntartott szobák túlárzottak és piszkosak, lelakottak. Leveleztem a Római Magyar Akadémiával, akik nagyon segítőkészek voltak és felajánlották, hogy náluk tölthetem az első pár napomat kedvezményesen, amíg meg nem találok végleges szállásomat. Ezúton is szeretném megköszönni nekik a lehetőséget! A Magyar Akadémia javasolt nekem több tucatnyi ingatlanos oldalt is, köztük az idealista.it-t ahol végül megtaláltam álmaim szobáját (privát fürdővel!) kiutazásom előtt 2 nappal. Necsen hangzik, de ennél tökéletesebb szállást nem kaphattam volna. :)

Furcsa volt elsőre az olasz vezetési stílus, nagyon közel és gyorsan mennek el egymás mellett, na meg használják a dudát. :)) Az emberek nyitottak, idegenek beszélgetnek egymással és érezhetően nem tartanak akkora távolságot egymástól, mint a magyarok. Ezt az utóbbit nehéz volt megszoknom. Felszabadító volt viszont megtapasztalni, hogy mennyire tudják élvezni az életet. Az ízek, illatok, színek, a szórakozás és a divat fontos számukra, minőségi. Bármikor mentem ki az utcára, óriási nagy pezsgés volt.

A kinti egyetem teljesen más, mint a Zeneakadémia. Mivel nincs klasszikuszenesi tanszak, így teljesen a könnyűzenére koncentrálnak. Jazz, pop, rock, elektronikus zene, hangtechnikai képzés stb.

Ennek köszönhetően csomó érdekes és hasznos szabadon választható tárgy van, többük elérhető angolul is. Felvehettem jazzesként pop zenekart, ami számomra nagyon érdekes volt és belekóstolhattam valami teljesen másba. Az elvárás szokatlanul magas volt, a tanárok profik és nagy tudásúak.

Régi álmom volt, hogy egy igazi mediterrán helyen lakjak, ahol körbevesznek a pálmafák és különböző déli gyönyörű növények. Több olasz kisvárosba el tudtam látogatni, többek között Nápoly, Sorrento, Gaeta, Sperlonga, Anzio, Santa Marinella és így tovább...

Szerintem minden tanulónak érdemes kihasználnia ezt a lehetőséget, érdekes megtapasztalni különböző kultúrákat, szokásokat. Róma tökéletes kezdés volt számomra, mivel senki sem beszél anyanyelvi angolt,

nem volt akkora elvárás, nyomás rajtam ilyen téren. Nagyon hálás vagyok, hogy ezeket mind megtapasztalhattam. Ezek után jöhet az eredeti tervem, szeptembertől Hollandiában kezdem a tanévet. :)

Név: Girincsi Fruzsina

Időtartam: 2017/2018 II. félév

Nagy örömmre a 2. évem 2. felében Rómában tanulhattam a Saint Louis College of Music-ban. Rengeteg ismerősömtől hallottam mennyire hasznos az Erasmus+ program, ezért már az első évem után beadtam jelentkezésemet a párizsi Pôle Supérieur d'Enseignement Artistique de Paris Boulogne-Billancourt-ba, ahová helyhiány miatt elutasították pályázatomat. Rómába teljesen véletlenül kerültem. Az iskola Erasmus koordinátora, Zátanyi Ildikó hívta fel a figyelmemet a Saint Louis College of Music-ra.

Novemberben jelentkeztem, és december elején megérkezett a levél, hogy sikerült. Az ottani tanárok és diákok is nagyon segítőkészek voltak. Már az első levelezésünk során elláttak rengeteg hasznos információval a várossal, iskolával és a szálláskereséssel kapcsolatban.

Egy diákoknak szállást adó cégen keresztül, a Sturent által találtam egy lakást, ahol összesen 5 diák lakott. Mivel egyáltalán nem ismertem Rómát, a google térkép sokat segített, mert az elsődleges szempontom az iskola megközelíthetősége volt.

Mikor megérkeztem a városba nagyon izgultam, mivel életemben először utaztam egyedül egy teljesen ismeretlen helyre és egyáltalán nem beszéltem az olasz nyelvet, de szerencsére minden gördülékenyen ment. Főváros lévén Rómában majdnem mindenki beszél egy kicsit angolul, ezért bátran kérhettem segítséget, ha esetleg eltévedtem. Lakótársaim szintén olaszok voltak, és az 5 hónap alatt, a legtöbbet tőlük tanultam.

A kezdetben kicsit szokatlan volt az olaszok nyitottsága, mind az utcákon, mind az iskolában, majd pár nap múlva azon kaptam magam mennyire mély beszélgetéseket tudok folytatni, olyan emberekkel, akiket mégcsak alig ismerek. Nekem ez a szokás nagyon megtetszett, és remélem Magyarországon is megtartom és továbbadom ezt a fajta nyitottságot, amit tőlük kaptam.

Első nap az iskolában megismerkedtem az új Erasmus-os diákokkal. Nem voltunk sokan, összesen 4-en, majd a koordinátor bemutatta nekünk az épületeket, tantermeket, találkoztunk jövődi tanárainkkal és kaptunk egy kis útravalócsomagot, benne egy táskával, kottafüzettel, a személyes órarendünkkel és egy jazz cd-vel, amit az iskola stúdiójában készítettek. Rá két napra szintén a Saint Louis keretein belül egy vacsorára hívtak meg minket, ahol találkoztunk más nemzetközi diákokkal. Nagyon tetszett, hogy ennyire fontosnak tartják a közösséget, és van lehetőségünk már az első napokban belekerülni az iskola vérkeringésébe.

A kezdet a Saint Louis-ban izgalmas, de egyben nagyon nehéz volt. Meglepően tapasztaltam mennyire magas a szint, és mennyi mindent kell tanulnom, hogy lépést tartsak az ottani tempóval. Tanáraink között voltak az olasz jazz élet aktív zenészei, mint Roberto Gatto, Elisabetta Antonini, Antonio Solimene, Claudio Ricci vagy Ettore Carucci. Boldogan készültem az órákra, hiszen pont ezért mentem külföldre tanulni, hogy fejlődjek, megismerhessek más oktatási rendszereket és gondolkodásmódokat.

Aminek nagyon örülök, hogy zenei számítástechnikai programok használatát is tanulhattam, mint a Cubase, Logic vagy Garageband. Ezenkívül a házfeladataim elkészítéséhez mindig kottagrafikai programot kellett használnom, például a Sibelius vagy a Finale. Úgy gondolom, manapság nem elég jó zenésznek lenni, hanem a technikai dolgokkal is kicsit tisztában kell lenni.

Az olasz órák is voltak az iskolában. Csak nekünk újnak csináltak egy kezdő csoportot, ahol az alapoktól kezdtük, ezért pár hét múlva, már képesek voltunk olaszul kérni a boltban, és nagyjából meg tudtuk érteni, miket beszélnek az órákon azok a tanárok, akik a gyors haladás érdekében inkább olaszul, mint angolul beszéltek.

Az egyetlen dolog, amit hiányoltam az ottani oktatásból, azok a klasszikus tantárgyak voltak. Az iskolában csak jazz, pop, rock oktatás van. A klasszikus elméletet csak minimálisan, és klasszikus technikát egyáltalán nem tudtam tanulni, amit úgy gondolok nagyon fontos része az éneklésnek.

Az étkezést saját magam intéztem. Mivel a Saint Louis College of Music a központban, a Monti negyedben van, elég drága lett volna mindennap elmenni egy közeli étterembe, ezért sokszor otthon készítettem magamnak ennivalót, amit elvittem magammal az iskolába. Ám legtöbbször haza tudtam menni, és kényelmesen megebédelni az órarendem szerint.

Étkezésem nem sokban különbözött az itthonitól, mivel minden élelmiszer ugyanúgy megtalálható a boltokban, mint Magyarországon. Cukorbetegként könnyedén el tudtam magam látni, hiszen nagy választékban kapható diabetikus élelmiszer.

Az iskolában nagyon segítőkészek voltak a diákok, olyannyira, hogy koncertet is szerveztek nekünk, így lehetőségem nyílt megismerni római klubbokat, ahol majdnem mindennap remek koncertek voltak. Ilyen például a Wishlist Club, és La Cantina di Ousti. Ezenkívül rengeteg helyen szerveztek jam-eket, ahol együtt tudtunk játszani más zenészekkel. Rómában meglepően nagy a jazz élet, és a jó idő közeledtével sok szabadtéri koncert is megtalálható.

Nagyon örülök, hogy a Saint Louis College of Music-ban tanulhattam egy féléven keresztül, ahol rengeteg értékes embert ismerhettem meg a világ minden pontjáról. Bátran állíthatom, hogy nagyon sok kapcsolatom Olaszországból egy életreszóló lesz.